

SONČNA VRATA

*Sončna vrata pripeljejo posameznika na pot ljubezni in modrosti. Kdor v sebi odkrije ta
Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega vesoljnega reda, od
najmanjših zakonitosti, pa vse do prasketlobe večnega ognja,
kateri napaja vso neskončnost.*

Onosmil Zlatobor

67. OBJAVA

7. avgust 2016

"SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA"

»Besede racionalistu II«

Spet je prišel k tebi prijatelj tvojega brata, da bi Me v njegovem imenu prosil za besede tolažbe in razlage, odgovarjajoč na njegovo zadnje pismo.

Oba sta se z bratsko ljubeznijo prizadevala temu prijatelju, kolikor je mogoče, raztolmačiti njegove pomisleke in njegove predstave, katere so navdihnili posvetni učenjaki, in pomagati njemu, ki, čeprav hrepeni po razsvetljenju, noče opustiti tega, kar se je predhodno naučil, da bi si povrnil želeno tolažbo in spokoj. In tako pogledjmo, če lahko tej duši namesto njene domnevne »znanstvene« svetlobe prižgemo drugo, duhovno svetlobo, ki je v primerjavi s prvo takšna, kakor sonce v primerjavi z gorečo svečo.

Seveda se je vajin prijatelj razburil zaradi Mojih besed, ki sem mu jih poslal preko vaju. Ta hrana je zanj nova, sicer ne težko prebavljiva, pa vendarle neobičajna, saj je hrana za srce ne za glavo.

Kot sem vam Jaz že prej povedal, vaši posvetni učenjaki ne verjamejo vsega, kar so zapisali, in pogosto na smrtni postelji vse to javno prekličejo. Ti učenjaki, kakor sami sebe zmotno imenujejo, katerih celoten sistem je običajno, prav zares največkrat, zgrajen na domnevi ali hipotezi, ki je zanje, pa naj bo napačna ali ne, dokazljiva; potem zanj z lepimi besedami in z navidez tako doslednimi sklepanji na tej hipotezi zgraditi celotno zgradbo. In tisti, ki sprejme prvi izrek hipoteze za resničnega, mora seveda verjeti tudi vse ostalo.

Kaj je običajen zaključek kakršnekoli »učene« knjige? Ta je, »do sem sežejo materialne in razumske raziskave. To se ne da dalje dokazati niti z zgodovinskimi dejstvi niti eksperimentalno, ker so izkušnje in instrumenti sami nezadostni, da bi sledili tej lepo dodelani predpostavki.«

Koliko so vaši znanstveniki že pisali o nastanku zemlje, o njeni zgradbi, njeni starosti, itn., in kaj je končni izid? To, da ne vedo nič! Kajti stvarjenje te zemlje, njen postopen razvoj, njeni prebivalci, začeni od najpreprostejših rakov vse do človeka, obsegajo takšna časovna razdobja, da ne glede na to, kako globoko bodo geologi kopali v najnižje sloje zemeljske skorje, ne bodo našli ničesar pomembnega o tem, kar poznam edino Jaz.

Kaj so astronomi odkrili po težavnih poteh matematike iz velikega zvezdnega svoda, ki vsako noč nad njihovimi glavami človeškemu duhu razkriva morje čudes? Samo majhno število planetov, ki krožijo okoli vašega sonca; poleg tega ne vedo ničesar. Kljub njihovim najboljšim instrumentom, najbližje sonce, ki kroži zunaj vašega sončnega sistema, za njih ostaja majhna zvezda in velika uganka.

Kaj vedo o ogromnih zvezdnih ali sončnih kompleksih, ki jih imenujete meglice? Ničesar! Vaši teleskopi jih ne dosežejo in nimajo zadostnih števil, s katerimi bi izrazili razdaljo do sonc, ki so polna veličastja in čudes, naseljena z bitji, ki Me ljubijo, in ki krožijo drugo okoli drugega ter nenehno prepevajo hvalnico

Meni, Gospodu, medtem ko tvoj prijatelj sprejema Moj obstoj samo zaradi nuje (in vse to šele v vaši, za vas neskončno lupinasti obli. Kaj naj bi vedeli o tem, kar leži izven njihove kože, v primerjavi s katero je ta celotna, za vas neskončna, lupinasta obla samo atom v vesolju?)

Kaj znanstveniki vašega sveta vedo o živalskem kraljestvu ali kako živali vidijo svet in človeka? Glejte, vol je za vas popolnoma tuj svet. Sploh ne veste ali vas vidi sivo, rdeče ali modro, majhne ali velike. Njegovo duhovno-razumsko življenje je vam in vsem znanstvenikom večno uganka, in tako tudi življenje vsake živali.

Znanstveniki lahko samo na zunaj živali razdelijo in razporedijo v rodove, jih secirajo, dokazujejo njihovo fizično zgradbo in podobnost živali, ki jim je najbližja, in skrivaj opazujejo določene posebnosti njihovega načina življenja. Toda kljub vsemu njihovem raziskovanju, ne uspejo dognati, zakaj žival obstaja. In ko se ne morejo izkupati iz labirinta ugank, v katerega so se sami pahnili, me začnejo obtoževati, pri čemer verjamejo, da bi oni, s svojo zapečarkarsko modrostjo, vse naredili bolje kot Jaz Sam.

Kaj vedo vaši zdravniki in anatomi, ki neprestano secirajo trupla (in celo opravljajo vivisekcije oziroma režejo telesa živih živali v raziskovalne namene) in kemično analizirajo sestavne dele iz katerih je sestavljeno človeško telo?

Meni vsi ti izgledajo kot krojač, ki želi iz oblek, ki naj bi jih popravil, določiti značaj in duhovne lastnosti tistega, ki jih je nosil. Vidijo samo materijo, prav zares samo grobo materijo. Tiha energija, obdarjena z inteligenco, ki izgrajuje te posode do najmanjše podrobnosti z enako popolnostjo, jih oživlja in jih od trenutka njihovega spočetja do smrti izgrajuje in vzdržuje, te inteligence ne poznajo, saj je ni mogoče najti s seciranjem.

Poglejte človeške možgane; kaj je to tkivo iz mnogovrstnih snovi, ločenih z ovojnici, z njegovimi vijugami? Čemu so te vijuge? Zakaj ni samo ena snov, čemu siva in čemu bela masa? Nekateri znanstveniki so prepričani, da so deloma odkrili, kje leži ta ali ona sposobnost. In kaj je zmožnost ali poželenje? Ali je to tekočina ali električni tok ali magnetni tok? Kako se vrši razmišljanje? Kaj se takrat dogaja v možganski masi?

Poglejte vse to! Četudi bi bili možgani razkriti in dostopni za opazovanje, ti znanstveniki kljub temu ne bi videli ničesar, kajti misel nima nobenega telesa.

Prav tukaj v poloblasti, belo-sivkasti masi možganov, se srečujeta dva svetova, ki navkljub vsem zanikanjem še vedno obstajata.

Dasiravno še marsikateri materialist želi to zanikati s sofisticnim nesmisлом, vendarle s svojim zanikanjem, s svojo lastno osebo dokazuje, da to obstaja.-

Vidiš, tvoj dragi prijatelj je iz teh knjig vpil sladki strup človeške modrosti. Sledeč tem znanstvenikom korak za korakom, je v svojem življenju pogosto navidez naletel na potrditev njihovih argumentov in je tako postal žrtev »psevdo-znanja«. Vendar ga to niti ne zadovoljuje niti ne tolaži, temveč je deležen enake žalostne usode, ki so jo ti znanstveniki odmerili človeku v stvarstvu. To je, da potrpežljivo čaka, dokler po mnogih nesrečah in trpljenju človeškega življenja, končno ne odbije tudi njegova ura, ki ga ponese iz te doline solza ter ga mogoče spremeni v kapljico vode ali etra ali dušika (skladno z njihovo predstavo)! Zaradi tega neutolažljivega pričakovanja, ki pritiska nanj, in ker ni še nihče prišel (k njemu!), da bi ga razsvetlil, je sit in naveličan svojega življenja in obstoja.

Da, Moj ljubi otrok, bržkone imaš prav, da, če vidiš svet tako kot ga, želiš prekleti dan, ko si se rodil in z grozo razmišljaš o tistem dnevu, ko se boš znova vrnil v nezavedno praznino, iz katere verjameš, da si izšel. To pričakovanje je zagotovo žalostno in brezupno po tolikih katastrofah, trpljenjih in boleznih, ki spremljajo človeka na njegovi celotni zemeljski poti, da bi na koncu ostal brez upanja na kakršnokoli nagrado, ne da bi sploh vedel zakaj je živel!

Resnično ni Bogu v čast, da je ustvaril človeška bitja, ki se vse svoje življenje medsebojno mučijo, da bi navsezadnje nehala obstajati, ne da bi tako rekoč imela kakršenkoli razlog bodisi za prihod na to zemljo, bodisi za zapustitev le-te. Človek bi moral zgolj predpostavljati, da obstaja Bog, ki uživa ob mučenju človeških bitij, ki jih je ustvaril samo za svojo zabavo, ker pač nima ničesar drugega za početi (prav satansko! Ur.).

Vendar, če bi se ti, Moj ljubi otrok, v uricah samote bolj resno poglobil v to stvar, te vprašam naslednje: ali se ti ni nikoli zdelo čudno, da so se, kljub vsem nevšečnostim človeškega življenja, v tebi pogosto uveljavljali drugi občutki, druga čustva, ki niso vselej izražali naveličanost in obu p, temveč so ti razodela bolj nežen, bolj tolažen vidik duhovnega življenja?!

Ali nisi nikoli čutil usmiljenje, nikoli potrebo, da pogledaš navzgor? Ali se ni v tvojem srcu nikoli vzbudil nežen občutek ljubezni, s katerim bi lahko, odpuščajoč vsem, ljudi kljub temu še vedno ljubil?

Ali nisi nikoli, bodisi ko si prisostvoval velikim naravnim pojavom ali ko si v spokoju noči strmel v zvezdno nebo, začutil sveto slutnjo, ki bi te, če bi ji sledil, povzdignila navzgor v višja duhovna področja, kjer bi izginil človeški vrvež ter bi odstopil prostor lepšemu, nežnejšemu občutku, občutku odpuščanja in ljubezni?

Ali se ti ni v takšnih trenutkih tvoj Bog pojavil v drugačni, lepši luči, kot te je podučila mrtva znanost, po kateri naj bi On vladal kot neizprosni tiran? Gotovo, še predobro namreč vem, da je bilo veliko takšnih trenutkov, ki so prevzeli tvoje srce, le da jim ti nisi hotel prisluhniti.

Sedaj pa, ko te želim povesti na druge bolj tolažilne poti, sedaj te moram spomniti nanje. Vidiš ti trenutki so bolj vzvišeni trenutki, ko je Moj duh spregovoril tebi, izgubljenemu otroku. To so bili trenutki Moje duhovne bližine; želel sem te tolažiti, ti pozdraviti rane, ki so ti jih zadali vaši filozofski tuhtači in pisci knjig. Želel sem ti pokazati, da daleč nad vsemi imenovanimi znanstvenimi raziskavami, živi in se giblje kaj drugega, kar lahko celo največje neubranosti in krutosti zemeljskega človeškega življenja spremeni v ubrane himne zahvale Njemu, ki Ga kljub vsemu svojemu iskanju še nisi našel, ali Ga vsaj nisi razumel tako, kakor si On želi, da bi Ga ljudje razumeli!

Še vedno je zate mnogo stvari negotovih; zahtevaš čudeže, medtem ko misliš, da ti sploh ne obstajajo! Sedaj te vprašam, kaj čudež zares pomeni? Vidiš, mnogi izumi, ki jih sedaj vaš najmanjši otrok razume, bi pred nekaj stoletji veljali za čudeže. Kaj so pravzaprav sploh bili?

To so bili naravni zakoni ali sile, ki jih ljudje še niso poznali ali, če so jih že poznali, jih niso znali uporabljati!

Ali misliš da je dežela odkritij že popolnoma izkoriščena? Ali ni morda večina še zavita v temo, zlasti Duhovnost? In če tu ali tam dovolim ljudem, da najdejo dostope do duhovnega življenja, da bi ljudje поблиžje spoznali Mene, najčistejšega Duha, ali mora biti prav čudež tisti, ki bi jih potem brezvoljne prisil v verovanje?

Kot pišeš v svojem pismu, »če bi se tvoje železno pero nenadoma spremenilo v navaden sv inčnik, bi verjel.« vendar če bi Jaz dopuščal takšne stvari, kaj bi se zgodilo potem? Glej, vsaj v prvem trenutku bi bil prisiljen verjeti v možnost takšne spremembe, in vendar ne vem, če ne bi že po nekaj urah zanikal ta čudež; ali ne bi morda mislil, da je prišlo do zamenjave teh dveh predmetov, a samo v tvojih mislih, ne da bi ju ti dejansko videl!

Moj ljubi otrok, čudeži ne obstajajo! Kajti vse sloni na zakonih, ki sem jih Jaz uredil že davno tega! Ali pravzaprav veš, kaj čudež je, ali kaj naj bi bil? Glej, povedal ti bom: čudež bi bil, če bi v nasprotju z nespremenljivimi zakoni, ki so bili določeni v začetku stvarstva, Jaz dopustil ali izvedel nekaj popolnoma nasprotnega tem zakonom, ter bi moral s tem Samega Sebe obtožiti nedoslednosti. Kajti vedeti morate, Moji zakoni so narejeni tako, da delovanje zoper njih ni nemogoče, vsaj iz Moje strani.

Sicer pa vi pogosto delujete proti Mojim zakonom, toda njihovi prekoračitvi vedno takoj sledi kazen. Vendar je popolnoma druga stvar, kje se Moji zakoni začnejo in končajo in koliko jih še obstaja, o čemer vaši raziskovalci in filozofi nimajo (nobenega) pojma in kar tudi nikoli ne bodo odkrili.

Torej vidiš, Moj otrok, tukaj bereš, kaj ti jaz kot Bog govorim. Tega dogodka nikakor ne dojemaš. Nikoli ti v tvojem dosedanem življenju ni prišlo na misel, da se Bog, ki naj bi obstajal, Stvarnik vseh teh ogromnih svetov, lahko pogovarjal s teboj, in kljub tvojemu začudenemu odkimavanju z glavo, Jaz to vendarle počnem. Kajti preveč te ljubim, Moje ustvarjeno bitje, da bi te hotel videti izgubljenega, kot žrtev materializma in nevere!

Vedi, da nosiš v sebi Božjo iskro Mojega Božjega jaza, ki je bila v tebe položena že ob rojstvu. Tvoj namen je popolnoma drugačen od tistega, ki si ga doslej imel za edinega, imaš namreč višjega. Da te ne bi izgubil, sem (navidezno) dovolil, da si prišel v stik s človekom (Mojim sedanjim pisarjem), ki je že bližje Mojemu srcu in je že pogosto jasno slišal Moj glas v svoji notranjosti. Vidiš, ta človek, ki je na poti, da postane to, kar naj bi vsi ljudje enkrat postali, ti je olajšal pot k meni z neposrednim stikom. Na ta način te dosejajo besede iz področij, za katere nisi nikoli niti slutil, da obstajajo.

No, poskušaj duhovno prebaviti to za tebe novo hrano. Mogoče boš v njej vendarle našel, česar nisi našel niti pri filozofih niti pri drugih avtorjih, namreč lepši svetovni nazor in boljše pojmovanje Mene, tvojega Stvarnika!

Primerjajte Moje besede z besedami zapečkarških učenjakov! Katere lahko človek pogosteje bere, ne da bi se pri tem dolgočasil? In postopoma boste spoznali, da je bil On, za katerega ste mislili, da je daleč za vsemi zvezdami, vam pogosto tako blizu, s sočutnim pogledom polnim Očetovske ljubezni, ki je obžaloval vaše duhovnega zablode!

Vsak začetek je težak! Marsikdo se mora premagati, da zavrže staro udobno oblačilo v zameno za novega. Poskusite to tudi vi; mogoče vam bo nadaljevanje pokazalo, da vam ni potrebno obžalovati menjave oblačila. To vam govori vaš Oče, ki vse v Svojem Stvarstvu drži skupaj, ne s kremplji krutega tirana, temveč z vezmi ljubezni, ki ne želi, da bi se izgubil en sam atom, kaj šele človeška duša, kakršna je vaša! Amen

Gottfried Mayerhoffer: Skrivnosti življenja (str. 273 - 279)